

"כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו" (מד, כו)
 פחד גדול נפל על תושבי העיר קעלין, אדם הרוג נמצא בעיר ולידו מנחת סכין.
 החקירה הנמרצת העלתה, שהסכין נלקחה מביתו של הרב שמואל לוי, רבה של
 העיר קעלין.
 יהודי העיר הבינו מיד שמדבר בעלילה שפלה, שמטרתה להאשים את הרב הנערץ
 בהריגת האיש, ולשם כך גנב, כנראה, הרוצח השפל את הסכין מבית הרב כדי
 לבצע את זממו.
 באו חשובי העיר ויעצו לרב להכחיש כי הסכין שלו ובכך יסור ממנו החשד.
 אך, הרב סרב והודה שאכן הסכין שלו, אך הוא אינו מערב בפרשת הרצח. ואכן,
 בדקו וחקרו וראו שאמת הדברים, והרב שחרר לביתו נקי מכל אשמה.
 לאחר זמן מה, אמר הרב לאנשים שיעצו לו להכחיש: יודעים אתם מדוע לא
 שמעתי להצעתכם? למדתי זאת מיהודה, שאמר: "כי לא נוכל לראות פני האיש
 ואחינו הקטן איננו אתנו" הרי לכאורה, יכל יהודה לקחת אתו למצרים ילד אחר
 ולומר ליוסף כי זהו אחינו הקטן, אך יהודה לא רצה לשקר גם במקום סכנה, כך
 גם אני נהגתי...

"ויגש אליו יהודה... ואל יחר אפך"- יהודה התקרב ליוסף בעת שדיבר
 אליו. אומר רש"י הקדוש מכאן אתה למד שדיבר אליו קשות. כשאנו
 רוצים להעביר מסר חשוב לשומעים נגביה את קולנו בהתאם,
 נשתמש בתנועות ידיים או נתקרב לשומעים.